

РЕШЕНИЕ

№ 4289

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 05.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10757** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от И. М. В., против издадената от ВПД „началник“ на 02 Районно управление – СДВР ЗАПОВЕД, № 226з-880/15.11.2022 г., с която на жалбоподателя – „старши инспектор“ – началник на Група „Охрана на обществения ред“, Сектор „Охранителна Полиция“ в същото управление е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, за срок от три месеца.

Подателят на жалбата не се явява. Жалбата се поддържа от упълномощен адвокат, който ангажира писмени доказателства и претендира възстановяване разносните за водене на делото, съгласно представен списък. С жалбата се твърди и по същество се поддържат възражения за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваната заповед.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва: жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на заповедта, като по указания на Съда е представил заверени фото – копия от „Тетрадка за движението на материалите...“, касаеща Група „Опазване на обществения ред“, както и писмо (л. 144 от делото), според което началникът на 02 РУ – СДВР е изпратил на заместник – директора на СДВР Справка с УРИ 226р-29107/01.08.2022 г. (л. 59), относно Справка с рег. № 513р-55542/17.06.2022 г. (л. 33 и л. 70); желае юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерен размер на адвокатското.

Доказателствата, представени изцяло от ответника и приобщени по делото без оспорване от страна на жалбоподателя, дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

Жалбата е процесуално допустима и основателна.

В мотивите на обжалваната Заповед, № 226з-880/15.11.2022 г. (л. 105) ответникът се позовава на данните от Справка № 226р - 37196/06.10.2022 г. (л. 17) за извършена дисциплинарна проверка срещу държавния служител, като описва без подреденост и логическа последователност множество факти и обстоятелства. От текста на заповедта Съдът все пак успява да разбере и отграничи следните, съществени за процесния случай факти, а именно: на 17.06.2022 г. пред директора на СДВР била представена Справка, рег. № 513р-55542/17.06.2022 г. (л. 70), касаеща извършена проверка в помещения за настаняване на задържани лица. В горния ляв ъгъл на представеното от ответника фото- копие, под регистрационния входящ номер е налична резолюция „Да“, дата 28.06.2022 г. и подпис, вероятно от директора на СДВР. Вдясно от тази резолюция е написана на ръка и друга, с текст: „г-жа Н. С., н-ци сектори в РУ и УНК, н-к ОДЧ, организация и изпълнение на т.2,3,5,6 от глава „Предлага“ и запознаване с настоящата справка срещу подпис; доклад – г-жа М. А.....(не се чете)“. Под тази резолюция е поставена дата 29.06.2022 г. и подпис, без име. Ответникът е представил и друго фотокопие на същата справка (л. 33 от делото), върху което се вижда отново резолюцията „Да“, от дата 28.06.2022 г. и подпис под нея, вероятно от директора на СДВР. Вдясно от тази резолюция е написана на ръка и друга, с текст: „г-н И. В. (очевидно – жалбоподателят по делото И. В.), г-н Кр. Б. за отговор по т.2 до т. 10 в срок“. На нов ред, под текста „в срок“ е поставена дата 08.07.2022 г., а под датата – подпис на лице, чието име не е изписано. От съдържанието на оспорената заповед (л. 106 от делото) може да бъде изведена информация, че резолюцията е поставена от главен инспектор Н. Н.. Така написана резолюцията, според Съда означава да е съставена на дата 08.07.2022 г., а не датата да е крайният срок за изпълнение. В оспорваната заповед се споменава Докладна записка № 226р-30271/10.08.2022 г., във връзка с която била разпоредена дисциплинарната проверка срещу старши инспектор И. В., но която докладна записка не е представена от ответника. В докладната записка се съдържали (цитат): „данни за извършено дисциплинарно нарушение от служител на 02 РУ-СДВР, изразяващо се в небрежно и непълно изпълнение на служебно задължение по изготвяне на отговор по справка с № 513р- 55542/17.06.2022 г. по описа на СДВР, относно извършена проверка на помещенията за настаняване на задържани лица в сградите на 01-09 РУ - СДВР, група „Конвой“ на 01 Сектор ООД ООН - СДВР и група „Дом за временно настаняване на малолетни и непълнолетни“ / ДВНМН / на 08 Сектор към ОГ1КП - СДВР, във връзка със заповед № 513з-3812/09.05.2022 г.“. След този текст, с мотивите на оспорената заповед се разказва, как (цитат): „на 01.08.2022 г., около 09, 30 часа на служебния си телефон, гл. инспектор Н. Н. е получил обаждане от И. Л. - полицейски инспектор в група ОКППД- 01 сектор ООД - ООН с цел проверка за неизпратен отговор по справка с № 513р - 55542/17.06.2022 г. по описа на СДВР, който следва да се обобщи и предостави на зам.- директор на СДВР, като е заявил, че срока за изготвяне на отговор по справката е бил до 28.07.2022 г., видно от приложено към материалите по проверката копие на справката, в чиято точка 8 от предложението на комисията извършила проверка (забележка: такова предложение не е представено с административната преписка) е посочено, че в срок от един месец писмено да бъде

уведомен зам.-директор на СДВР по линия на „Охранителна полиция“ за предприетите мерки по направените констатации“. В административната преписка Съдът не открива „предложението на комисията извършила проверка“, както и други справки, докладни записки и пр., съдържащи т. 8 с определен срок до 28.07.2022 г. По-нататък в заповедта се сочи още, че: „на 11.07.2022 г. материалът е записан в дневника на ст. инспектор И. В. и същият се е разписал, за това че го е получил; снето е сведение от инспектор И. Г. Л., в което същия (т) посочва, че справка № 51 Зр-55542/17.06.2022 г. е изпратена на 28.06.2022 г. до всички структури осъществяващи дейност по задържане на лица и тяхното настаняване в помещения за задържане; определеният срок за отговор от адресатите, съгласно т. 8 от предложението на комисията (забележка: предложение, за което се каза по – горе, че не е представено от ответника) е бил едномесечен, което значи че срока (ът) за изпращане на отговор е 28.07.2022 г. Представена е от ответника Справка № УРИ 226р-37196/06.10.2022 г. (л. 17), на която се позовава с изречение първо от оспорената заповед и текстове от която буквално са ползвани в заповедта.

Диспозитивът на дисциплинарното обвинение е записан (формулиран) в Заповед, № 226з-880/15.11.2022 г. на две места, както следва: 1. на стр. 2 от заповедта, л. 106 от делото, абзац четвърти, от горе на долу: „старши инспектор И. В. е извършил дисциплинарно нарушение изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения и небрежност в служебната дейност, забавено изпълнение на заповед (писмена резолюция на ръководител) по преписка с рег. № 51 Зр - 55542/17.06.2022 г.; съзнателно е допуснал просрочването на срока за извършване на проверка, произтичащ от чл. 22, ал. 1 на утвърдените със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. на министъра на вътрешните работи - „Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР; съгласно тези правила сроковете за изпълнение на задачите се определят в писмената резолюция в самия документ или произтича от нормативен акт; с тези си действия старши инспектор И. М. В. е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2, предложение второ, алтернатива четвърта от Закона за министерство на вътрешните работи („ неизпълнение на служебните задължения, за което на основание чл. 199, ал. 1, т. 3, предложение второ (забавено изпълнение на заповед) е предвидено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три до шест месеца; 2. (стр. 4 от заповедта, л. 108 от делото, абзац втори, от горе)“ „извършеното от старши инспектор В. съставлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 „неизпълнение на служебните задължения“ от ЗМВР, за което на основание чл. 199, ал. 1, т. 3, предложение второ „забавено изпълнение на заповед“, от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три до шест месеца“. От сравняването на двата текста, както и текста на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР следва да бъде прието, че ответникът е вменил на жалбоподателя именно нарушение, по смисъла на т. 2 – „неизпълнение на служебните задължения“. Точка 2, ал. 2 на чл. 194 ЗМВР съдържа само този израз и няма „предложение второ, алтернатива четвърта“, каквито са посочени на стр. 2 от заповедта, л. 106 от делото, абзац четвърти, от горе на долу.

Неизпълнението разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, съответно - неизпълнението на служебните задължения са регламентирани с нормите на чл. 194, ал. 2, т. 1, т. 2 ЗМВР, като дисциплинарни нарушения. Каза се, че Съдът приема деянието на старши инспектор

И. В. да е квалифицирано по чл. 194, ал. 1, т. 2 – неизпълнение на служебните задължения, но описаните в процесната заповед факти и обстоятелства, както и диспозитива на дисциплинарното обвинение сочат по – скоро на нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 1, т. 1 – „неизпълнение на заповедите и разпорежданията на преките ръководители“, понеже обвинението (макар и не дефинирано категорично) е за неизпълнено в срок, на даденото с резолюцията от 08.07.2022 г. разпореждане от главен инспектор Н. Н.. Както в Справка № УРИ 226р-37196/06.10.2022 г. (л. 17), на която се позовава ответникът с изречение първо от оспорената заповед, така и в самата заповед обаче, Съдът не открива да е посочена конкретна дата, до която жалбоподателят И. В. е длъжал изпълнение на резолюцията от 08.07.2022 г., поставена от главен инспектор Н. Н.. С други думи, дисциплинарното обвинение, освен че не квалифицира точно вида на вмененото дисциплинарно нарушение, е непълно, понеже не е посочена конкретна дата, до която старши инспектор И. В. е длъжал изпълнение на резолюцията от 08.07.2022 г. Липсата на такава дата означава и частична липса на мотиви, защото затруднява осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност. Налага се Съдът да предполага за датата, като обсъжда и посочената в дисциплинарния диспозитив разпоредба на чл. 22, ал. 1 от „утвърдените със заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. на министъра на вътрешните работи „Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР“. Според тази разпоредба „сроковете за изпълнение се определят в писмената резолюция, в самия документ или произтичат от нормативен акт“. Предвидени са две хипотези, като ответникът не е конкретизирал с коя от двете не се е съобразил старши инспектор И. В.. Вече се каза, предвид възпроизведеното по – горе съдържание на резолюцията от главен инспектор Н. Н., върху справката на л. 33, че според Съда поставената дата 08.07.2022 г. означава самата резолюция да е написана на тази дата, а не датата да е крайният срок за изпълнение. Всъщност ответникът сам е приел (изр. последно на стр. 1 от заповедта), че резолюцията от главен инспектор Н. Н. е поставена именно на 08.07.2022 г. Изводът е, че в оспорената заповед липсва конкретна дата, до изтичането на която старши инспектор И. В. е длъжал изпълнение на разпореждането, дадено от главен инспектор Н. Н. с резолюцията от 08.07.2022 г. По делото няма данни и ответникът не сочи, дали старши инспектор И. В. изобщо е изпълнил резолюцията. Нормата на ал. 2, чл. 22 от Вътрешните правила за документооборота указва, че „когато срокът по ал. 1 (по писмена резолюция) не е определен задачата се изпълнява в срок до 10 работни дни, считано от датата на получаването ѝ от служителя, на когото е възложена“. В заповедта е посочено, че старши инспектор И. В. се е подписал да е получил „материала“ на 11.07.2022 г., но според обвинителния диспозитив и с мотивите на заповедта не му се вменява несъобразяване с ал. 2 на чл. 22 от Вътрешните правила за документооборота, а с ал. 1, според която „сроковете за изпълнение се определят в писмената резолюция, в самия документ или произтичат от нормативен акт“. Неангажирането на ответника с конкретна дата, до изтичането на която старши инспектор И. В. е длъжал изпълнение на разпореждането, дадено от главен инспектор Н. Н. с резолюцията от 08.07.2022 г., както и липсата на цитираната в заповедта справка, съдържаща в точка 8 „предложението на комисията извършила проверка“ определя дисциплинарното обвинение и като недоказано. Констатираните и описани по – горе в настоящото решение процесуални нарушения, свързани с формулиране на дисциплинарното обвинение съществено засягат правото на защита. Иначе Съдът не намира основания да приеме, че ответникът не се е

съобразил и с правилата, регламентирани с чл. 206 ЗМВР.

В заключение, предвид изложените мотиви Заповед № 2263-880/15.11.2022 г. е издадена от компетентен административен орган, но представлява материално и процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт, който подлежи на отмяна. В тази връзка е основателно (чл. 143, ал. 1 АПК) искането за възстановяване на жалбоподателя разносните за делото – 10 лева държавна такса и 800 лева заплатено на адвоката възнаграждение, което Съдът, с оглед чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, не намира за прекомерно високо.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. трето, вр. чл. 197, ал. 1, т. 2 ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от И. М. В. издадената от ВПД „началник“ на 02 Районно управление – СДВР ЗАПОВЕД, № 2263-880/15.11.2022 г., с която на жалбоподателя – „старши инспектор“ – началник на Група „Охрана на обществения ред“, Сектор „Охранителна Полиция“ в същото управление е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – МВР да възстанови на И. М. В. – ЕГН: [ЕГН] разносните за делото и възнаграждението за един адвокат, в общ размер на 810 лв. (осемстотин и десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: